

**UNIVERSITATEA TEHNICĂ „GHEORGHE ASACHI” IAȘI
FACULTATEA AUTOMATICĂ ȘI CALCULATOARE
SPECIALIZAREA CALCULATOARE ȘI TEHNOLOGIA
INFORMAȚIEI**

DISCIPLINA: Sisteme de prelucrare grafică

APLICAȚIE PENTRU RANDARE 3D

**Student,
Iftime Adrian Dumitru, 1306B**

IAȘI, 2021

1. Introducere

1.1. Scopul

Acest proiect are ca scop descrierea funcționalității aplicației pentru crearea și randarea de scene 3D. Funcționalitatea aplicației constă în alegerea obiectelor 3D, aplicarea de diferite operații asupra lor (precum scalarea și rotirea) și pozitionarea lor într-o anumită locație din scena creată.

Motivul din spatele proiectului este de a crea o aplicație care ușurează munca persoanelor care doresc să construiască scene atragătoare folosind obiecte 3D și puține cunoștințe în domeniu pentru a putea face obiectele să aibă caracteristicile dorite și pentru a putea surprinde diferite cadre ale acestei scene.

1.2. Referințe

Pentru a realiza aplicația aceasta, am folosit următoarele surse de unde am procurat obiectele și pentru a mă documenta despre diferitele funcționalități ale librăriei OpenGL

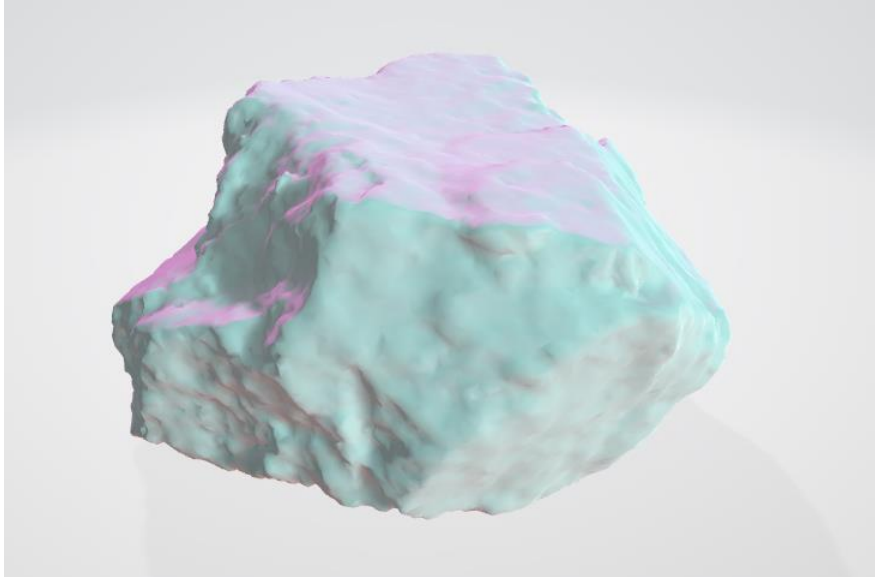
- <https://sketchfab.com/>
- Cursurile și laboratoarele predate în cadrul materiei Sisteme de prelucrare grafică
- <https://edu.tuiasi.ro/course/view.php?id=454>

2. Descriere

Această aplicație se folosește de bibliotecile OpenGL, de fișierele objloader și de fișiere de tipul .obj pentru a pune cap la cap diferite scene dinamice, cu obiecte care pot fi modificate după plac și cu care utilizatorul poate să interacționeze având posibilitatea de a schimba originea sistemului de observare, poziția sursei de lumină, și să rotească obiectele.

Totul începe cu alegerea obiectelor care vor apărea în scenă.

Odată ce aceste obiecte au fost selectate, caracteristicile acestora vor fi introduse în tablouri unidimensionale (vertices, uvs, normals) pentru a putea fi încărcate în bufferul grafic.

```
res[0] = loadOBJ("obj/caprioara.obj", vertices[0], uvs[0], normals[0]);
res[1] = loadOBJ("obj/padure.obj", vertices[1], uvs[1], normals[1]);
res[2]=loadOBJ("obj/terrain.obj", vertices[2], uvs[2], normals[2]);
res[3]= loadOBJ("obj/lup.obj", vertices[3], uvs[3], normals[3]);
res[4]= loadOBJ("obj/cerb.obj", vertices[4], uvs[4], normals[4]);
res[5] = loadOBJ("obj/pestera.obj", vertices[5], uvs[5], normals[5]);
res[6]= loadOBJ("obj/buturuga.obj", vertices[6], uvs[6], normals[6]);
```

```
for (int i = 0; i <= NrTexturi; i++)
{
    verticesNormals[i] = vertices[i];

    verticesNormals[i].insert(verticesNormals[i].end(), normals[i].begin(), normals[i].end());

    glGenBuffers(1, &vboObj[i]);
    glBindBuffer(GL_ARRAY_BUFFER, vboObj[i]);
    glBufferData(GL_ARRAY_BUFFER, verticesNormals[i].size() * sizeof(glm::vec3), verticesNormals[i].data(), GL_STATIC_DRAW);

    glGenVertexArrays(1, &vaoObj[i]);
    glBindVertexArray(vaoObj[i]);

    glEnableVertexAttribArray(0);
    glVertexAttribPointer(0, 3, GL_FLOAT, GL_FALSE, 3 * sizeof(float), NULL);

    glEnableVertexAttribArray(1);
    glVertexAttribPointer(1, 3, GL_FLOAT, GL_FALSE, 3 * sizeof(float), (void*)(3 * vertices[i].size() * sizeof(float)));
}
```

Pentru a face codul mai ușor de urmărit și înțeles, s-au folosit aceste tablouri iar caracteristicile au fost introduse prin intermediul poziției lor în acest tablou.

Odată ce caracteristicile obiectului au fost obținute, programul va începe afișarea scenei creând obiectul după specificațiile introduse de către utilizator prin intermediul tablourilor precum:

- ```
float axisRotAngle[100] = {
    PI/2.0,
    PI/2.0,
    PI/16.0,
    PI / 16.0,
    PI / 16.0,
    PI / 16.0,
    PI/16.0,
    PI/16.0,
    PI*1.5,
    PI * 1.5,
    PI * 1.5,
    PI/2.0,
    PI / 2,
    PI / 2.0
};

float radius = 2;
float scaleFactor = 0.01;

glm::vec3 translate[100] = {
    glm::vec3(-450, 0, 0),
    glm::vec3(-300, 0, 200),
    glm::vec3(-500, 0, -1300),
    glm::vec3(500, 0, -1000),
    glm::vec3(-1700 ,0, 150),
    glm::vec3(-2100 ,0, 400),
    glm::vec3(-1000 ,0, -1500),
    glm::vec3(6000, 0, -6000),
    glm::vec3(600, 0, 0),
    glm::vec3(550, 0, 50),
    glm::vec3(550, 0, -100),
    glm::vec3(-270, 0, 50),
    glm::vec3(2100 ,0, -400),
    glm::vec3(0, 0, -500)|
};

glm::vec3 rotate[100] = {
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0),
    glm::vec3(0, 1, 0)
};

glm::vec3 scale[100] = {
    glm::vec3(1.5, 1.5, 1.5) ,
    glm::vec3(2, 2, 2),
    glm::vec3(3, 3, 3),
    glm::vec3(3, 3, 3),
    glm::vec3(3, 3, 3),
    glm::vec3(3, 3, 3),
    glm::vec3(3, 3, 3),
    glm::vec3(3, 3, 3),
    glm::vec3(10, 1, 10),
    glm::vec3(2, 2, 2),
    glm::vec3(1.5, 1.5, 1.5),
    glm::vec3(1.5, 1.5, 1.5),
    glm::vec3(2, 2, 2),
    glm::vec3(3, 3, 3),
    glm::vec3(3, 3, 3)
};
```

```
glm::vec3 culoare[100] = {  
    glm::vec3(0.8470, 0.3647, 0.3657) ,  
    glm::vec3(0.8470, 0.3647, 0.3657) ,  
    glm::vec3(0.6470, 0.1647, 0.1657) ,  
    glm::vec3(0.6470, 0.1647, 0.1657) ,  
    glm::vec3(0.6470, 0.1647, 0.1657) ,  
    glm::vec3(0.13, 0.54, 0.13) ,  
    glm::vec3(0.13, 0.54, 0.13) ,  
    glm::vec3(0.25, 0.32, 0.14),  
    glm::vec3(0.8, 0.8, 0.8),  
    glm::vec3(0, 0, 0),  
    glm::vec3(0, 0, 0),  
    glm::vec3(0.6470, 0.1647, 0.1657),  
    glm::vec3(0.8, 0.8, 0.8),  
    glm::vec3(0.6470, 0.1647, 0.1657)  
};  
  
float replici[100] = {  
    2,  
    5,  
    1,  
    3,  
    1,  
    1,  
    1  
};
```

Scopul funcției display este de a afișa obiectele. În interiorul acesteia se află o structură de tipul while care precum și la introducerea obiectelor, ajută la scrierea codului într-un mod lizibil. Aici sunt trimise caracteristicile fiecărui obiect către fragment.frag pentru a putea fi modificat obiectul curent pixel cu pixel. De asemenea, a fost folosit tabloul replici pentru a putea economisi spațiu. Astfel în loc să reintroducem de mai multe ori aceeași textură, în cazul obiectelor care apar de mai multe ori vom folosi valorile din tabloul replici pentru a putea ști de câte ori apare fiecare obiect.

```
int indexTextura = 0;
int indexObiect = 0;
int nrReplici = 0;
int NrObiecte = 0;
for (int i = 0; i < NrTexturi; i++)
{
    NrObiecte += replici[i];
}
while(indexTextura < NrTexturi)
{
    nrReplici = replici[indexTextura];
    while (nrReplici != 0)
    {
        nrReplici--;
        glBindVertexArray(vaoObj[indexTextura]);

        GLuint lightPosLoc = glGetUniformLocation(shader_programme, "lightPos");
        glUniform3fv(lightPosLoc, 1, glm::value_ptr(lightPos));

        GLuint viewPosLoc = glGetUniformLocation(shader_programme, "viewPos");
        glUniform3fv(viewPosLoc, 1, glm::value_ptr(viewPos));

        GLuint personajCuloare = glGetUniformLocation(shader_programme, "culoare");
        glUniform3fv(personajCuloare, 1, glm::value_ptr(culoare[indexObiect]));

        modelMatrix = modelStack.top();
        modelMatrix *= glm::translate(translate[indexObiect] * glm::vec3(scaleFactor, scaleFactor, scaleFactor));
        modelMatrix *= glm::rotate(axisRotAngle[indexObiect], rotate[indexObiect]);
        modelMatrix *= glm::scale(scale[indexObiect] * glm::vec3(scaleFactor, scaleFactor, scaleFactor));
        GLuint modelMatrixLoc = glGetUniformLocation(shader_programme, "modelViewProjectionMatrix");
        glUniformMatrix4fv(modelMatrixLoc, 1, GL_FALSE, glm::value_ptr(projectionMatrix * viewMatrix * modelMatrix));

        glm::mat4 normalMatrix = glm::transpose(glm::inverse(modelMatrix));
        GLuint normalMatrixLoc = glGetUniformLocation(shader_programme, "normalMatrix");

        glDrawArrays(GL_TRIANGLES, 0, vertices[indexTextura].size());
        indexObiect++;
    }
    indexTextura++;
}

glutSwapBuffers();
```

Pentru a putea construi imagini cât mai realiste, s-a folosit funcția de iluminare lighting care modifică aspectul obiectelor dând impresia existenței unei surse de lumină adevărate

```
vec3 lighting(vec3 objectColor, vec3 pos, vec3 normal, vec3 lightPos, vec3 viewPos,
              vec3 ambient, vec3 lightColor, vec3 specular, float specPower)
{
    vec3 L=normalize(lightPos-pos);
    vec3 N=normalize(normal);
    vec3 V=normalize(viewPos-pos);
    vec3 R=reflect(-L,N);

    float diffCoef = max(0,dot(L,N));
    float specCoef = pow(max(0,dot(R,V)),specPower);

    vec3 ambientColor = ambient * lightColor;
    vec3 diffuseColor = diffCoef * lightColor;
    vec3 specularColor = specCoef * specular * lightColor;
    vec3 col = ( ambientColor + diffuseColor + specularColor ) * objectColor;

    return clamp(col, 0, 1);
}
```

Pentru a da posibilitatea utilizatorului de a alege unghiul perfect al scenei, s-a folosit un keyboard listener. Astfel, prin intermediul tastelor a s d f, utilizatorul poate roti obiectele iar prin intermediul tastelor q w e r t y să modifice poziția de observare cu totul. De asemenea, la apăsarea tastelor – și + se va produce o mărire/micșorare a obiectelor care din perspectiva utilizatorului va arăta precum o apropiere/ îndepărtare de acestea. Pentru a modifica poziția (coordonatele x respectiv z) ale unor obiecte, utilizatorul poate apăsa tastele g h j k.